

Skriftlig fremsættelse (29. april 2021)

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Lov om ændring af udlændingeloven, lov om dansk indfødsret og integrationsloven (Indførelse af almindelig klageadgang på visumområdet, karenperiode i visse visumsager og tilvejebringelse af hjemmel til at udstede langtidvisum til diplomater m.v. og forskellige justeringer af reglerne for beskæftigelse, privat indkvartering og indkvartering i egenfinansieret bolig for asylansøgere, tydeliggørelse af hjemlen for iværksættelse af separat indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige udlændinge og fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige samt genindførelse af erklæringsadgang for tidligere danske statsborgere m.v.)

(Lovforslag nr. L 228)

Formålet med lovforslaget er bl.a. at indføre en række ændringer og justeringer af udlændingelovens regler på visum- og asylområderne, som bl.a. skal bidrage til at forenkle sagsbehandlingen, gribe ind over for muligt misbrug af reglerne og skabe større klarhed om reglerne. Formålet er endvidere at gennemføre en ændring af lov om dansk indfødsret, så der frem til den 1. juli 2026 genindføres en erklæringsadgang for tidligere danske statsborgere, samt en berigtigelse af integrationslovens § 22 om danskbonus.

Det foreslås at tilvejebringe hjemmel til at udstede langtidvisum til diplomater m.fl. med henblik på disses indrejse i Danmark efter, at de pågældende er blevet meddelt opholdstilladelse af udenrigsministeren. Der rettes hermed op på en uhensigtsmæssig anvendelse af reglerne om Schengenvisum, og der sikres samtidig en ensartet kontrol af persongruppen forud for indreisen i Danmark.

Det foreslås at indføre mulighed for at give karen i tre år for opnåelse af visum til Danmark for kvinder, der tidligere har benyttet et dansk Schengenvisum til at indrejse i Danmark og føde et barn her i landet, uden at de forud for indreisen har oplyst de danske myndigheder om graviditeten og indgået en aftale med et privat fødested om fødslen. Regeringen finder det ikke rimeligt, at udlændinge, der ikke har været ærlige over for myndighederne om det reelle formål med et visumophold og derfor har kunne indrejse her i landet og opnå adgang til danske sundhedsydelser, fremadrettet blot skal have mulighed for at opnå visum til Danmark på ny.

Det foreslås desuden at forenkle og ensrette reglerne om klageadgang på visumområdet ved at indføre almindelig klageadgang i alle kategorier af visumsager. Den gældende ordning med automatisk påklage af visse afgørelser om afslag på visum og om annullering eller inddragelse af et allerede meddelt visum, der træffes af danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet, ændres sådan, at visumansøgere fremadrettet i alle tilfælde selv vil skulle påklage et afslag på visum. Formålet er bl.a. at sikre en mere hensigtsmæssig brug af Udlændingestyrelsens ressourcer, således at klagebehandlingen af visumsager fremover begrænses til de tilfælde, hvor en ansøger selv påklager en afgørelse om visum og således må antages at have en reel interesse i at få vurderet sin sag i klageinstansen.

Der foreslås bl.a. en skærpelse af reglerne om adgang til beskæftigelse, adgang til ophold i egenfinansieret bolig samt adgang til privat indkvartering for udlændinge, der er udelukket fra at blive meddelt opholdstilladelse, men ikke kan udsendes, således at alle udlændinge henvist til tålt ophold udelukkes fra beskæftigelse, ophold i egenfinansieret bolig og privat indkvartering. Udlændinge på tålt ophold er uønskede i Danmark, og dette skal være afspejlet i deres vilkår for opholdet. Det foreslås desuden at tidsbegrænse Udlændingestyrelsens afgørelser om, at en asylansøger kan tage beskæftigelse, til højst 1 år med mulighed for forlængelse. Formålet er bl.a. at øge kontrollen med og mindske risikoen for omgåelse og misbrug af ordningen. Desuden bringes reglerne om asylansøgers mulighed for beskæftigelse på linje med tilladelser på det ordinære beskæftigelsesområde. Der foreslås herudover en skærpelse og præcisering af reglerne om inddragelse af asylansøgers mulighed for beskæftigelse, adgang til ophold i egenfinansieret bolig samt adgang til privat indkvartering, således at der f.eks. vil kunne ske inddragelse i tilfælde af svig.

Det foreslås at overføre klagesager om Udlændingestyrelsens afslag på afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser og sociale foranstaltninger vedrørende udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, fra Udlændingenævnet til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen behandler i dag en række sager, som har lighed med disse sager.

Der foreslås endvidere en tydeliggørelse af hjemmelsgrundlaget for iværksættelse af separat indkvartering af mindreårige udlændinge, der er samlevende eller har indgået

ægteskab, religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller andet ægteskabslignende forhold. Med lovforslaget tydeliggøres således den bestemmelse i udlændingeloven, som giver hjemmel til den gældende praksis, hvorefter Udlændingestyrelsen iværksætter separat indkvartering af en mindreårig udlænding fra vedkommendes partner af hensyn til den mindreåriges tarv, herunder af hensyn til at give den mindreårig en betænkingsperiode, medmindre hensynet til familiens enhed tilsiger fælles indkvartering, og dette ikke er i strid med den mindreåriges tarv. Med lovforslaget indføres endvidere en adgang til at påklage Udlændingestyrelsens afgørelser om separat indkvartering til Udlændingenævnet.

Herudover foreslås det at indføre regler om fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge efter udlændingeloven med henblik på at bringe reglerne herom på linje med reglerne om fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelser efter serviceloven.

Der foreslås ydermere en ændring af lov om dansk indfødsret, så der frem til den 1. juli 2026 genindføres en erklæringsadgang for tidligere danske statsborgere. Erklæringsadgangen for tidligere danske statsborgere, som har mistet deres danske statsborgerskab i forbindelse med erhvervelse af fremmed statsborgerskab, udløb den 1. september 2020. Det har været en velfungerende ordning, som der

også ved ordningens udløb var en del tidligere danske statsborgere, der benyttede sig af. Regeringen foreslår derfor at genindføre erklæringsadgangen i yderligere 5 år.

Endelig foreslås en berigtigelse af bestemmelsen i § 22 i integrationsloven om danskbonus i overensstemmelse med lovens forarbejder, således at det udtrykkeligt fremgår, at det er udlændinge omfattet af § 2, stk. 2, 3 eller 4, der har været tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, jf. § 16, stk. 1, 2 eller 9, der udgør persongruppen omfattet af bestemmelsen, og som efter ansøgning kan modtage danskbonus, såfremt de øvrige betingelser i bestemmelsen er opfyldt, herunder at man ikke modtager ydelser efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, og at man efter den 1. januar 2018 har bestået Prøve i Dansk 2 eller tilsvarende eller højere niveau i dansk, efter ansøgning kan modtage danskbonus.

Det foreslås, at ændringen af integrationsloven træder i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende, mens at ændringerne af udlændingeloven samt af indfødsretsloven foreslås at træde i kraft den 1. juli 2021.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.